

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Svsanna Virg. Mart.11. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

1. Aug. Quid tendis pedem ultra te? cadere vis, non ascen-
dere, à gradu incipe. & ascendisti. Aug. epist. 18.

S. SVSANNA VIRC. MART.

II. Augusti.

V Nam lex vetus nobis SVSANNAM laudat, pu-
dicitæ matronalis exemplar; multò rectiùs
nos alteram, virginitatis speculum & post sangui-
nem pro Christo fufum longè pulchriorem illà
alterà. Quare oculos etiam Maximiani in se, sed
longè antè Christi rapuit; ejus thalamo ut ser-
varet sese, illius amores contempfit. Quid, quòd
eos, qui conciliare SVSANNAM Maximiano adla-
borarunt, priùs SVSANNA Christo conciliavit;
Eam ob rem cum grave virgini certamen immi-
neret, ab Imperatrice Serenà (Christo clam jam
tunc addicta hæc erat) in aulam evocata est. Ibì
cum totos dies precibus se & adhortationibus
mutuis armassent, in pugnam denique proitura
SVSANNA domum concessit. Nec multò post ad-
fuit Maximianus & malis auspiciis amoris ædes
castas necquicquam oppugnavit. Nam rectiùs
SVSANNA Angeli ductu pugnavit, qui ab ædibus
repulit profanum. Successit Maximiano Imp. Dio-
cletianus, Macedonio misso, qui ad Deorum sa-
crificium velut ad fœdus invitaret tam fortiter
decertantem. Sed nimirum geminum hostem
triumphare etiam hæc SVSANNA debebat. Et verò
triumphavit, rectiusque Deo ipsam huius affli-
ctam demonis statuam sacrificavit. Mox eidem
post multa verbera gladio cæsa sanguinem etiam
suum litavit. Istum peplo suo excepit Serena, do-
mumque veluti ingentem thesaurum repottavit.
Et reverà purpam, qualem nunquam antehac

etsi Imperatrix, & in eâ tot gemmas, quot guttas portabat. Ex Surio.

O anima, quæ in te Christum habes, attende tibi, tibi ipsi vaca: immortalis est Christus sponsus tuus; cave eum dejeras, ne ab eo derelicta diligas inimicum tuum ab omni justitia pulchritudine remotissimum S. Ephrem de exercitat.

S. CLARA V. 12. Augusti

FRANCISCI illustris partus vergo CLARA est, mater eadem omnium virginum, quæ Francisci institutû æmulantur, jam antè parenti suæ, quam nasceretur, à Christo è cruce laudata. Ergo unicùm sexûs sui miraculum ea facere molles virgunculas docuit, quæ multi in viris miramur, pauci imitamur. Asperrimam vitæ rationem, atque ultimam, quam in ordinem suum invenit, paupertatem cordi DEO esse vel tunc probavit, quando abundare in vacuo etiam vase oleum fecit, & dimidium panem quinquaginta omnino virginibus sufficere. Neque erravero, puto, si Moyfi etiam feminam æquiparavero. Certè obfidione gravi cùm Assisium cingeretur, precibus ante Eucharisticum epulum CLARA depugnans omnes in fugam hostes egit, certiorque de victoria ab ipsomet sponso Christo est facta. Ab hoc aliàs nunc ad nascentis cunas, nunc ad patientis tormenta spectanda cùm evocata esset, Crucis deinceps signo ita usa est, ut contra morbos Alexiteriorum, contra orci minas Panopliæ vicem esset. Iam moriens uti è terris cum purpurato senatu summum Pont. ita è cælis cum candido virginum agmine virginum Reginam, & cum hoc summum Numen ad se pertraxit; itaque in cælo